

Diplomovou práci jsem rozdělila na devět částí. Na počátku celé práce jsem považovala za nutné vymezit vzájemný vztah Ústavním soudem a obecnými soudy, který prošel určitým vývojem. Když Ústavní soud zahájil svoji soudní činnost, narážel ze strany soudců na velkou neochotu jednak přijmout jeho existenci, a tím méně brát jeho právní názory jako relevantní či dokonce nějakým způsobem zavazující.

Ve druhé části jsem vymezila základní pojmové znaky ústavní stížnosti a zmínila se o nejdůležitějších funkcích ústavní stížnosti.

Ve třetí části jsem se pokusila analyzovat, zda je Ústavní soud vázán podaným návrhem.

Ve čtvrté části jsem se věnovala otázce závaznosti rozhodnutí Ústavního soudu, která je jednou z nejzávažnějších a zároveň nejvíce problematických. Závaznost rozhodnutí Ústavního soudu nepřináší problémy pokud jde o abstraktní kontrolu právních norem, jinak je tomu v případě rozhodnutí, jímž v rámci přezkumu pravomocného rozhodnutí obecného soudu Ústavní soud svým nálezem takového rozhodnutí ruší. Jde především o otázku, zda zásada obecné závaznosti rozhodnutí Ústavního soudu se vztahuje na rozhodnutí jako celek (tj. včetně odůvodnění), případně jaký okruh subjektů je jím vázán. Názory na tento problém nejsou, jak bude dále v práci uvedeno, jednotné.

V páté části jsem se věnovala vlivu Ústavního soudu na civilní řízení. Jde o oblasti rozhodování o ústavních stížnostech a o posuzování ústavnosti právních předpisů. Zde jsem především upozornila na nález vyhlášený pod č. 276/2001 Sb.